

تأثیر ادراک زیست محیطی بر توسعه پایدار در ورزش

لیلا نظری^{۱*}، کیوان شعبانی مقدم^۲

۱. کارشناس ارشد، مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

۲. استادیار، مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

اطلاعات مقاله

دریافت مقاله: ۹۸/۱۱/۲۲

بازنگری مقاله: ۹۸/۱۲/۱۱

پذیرش مقاله: ۹۹/۱/۱۱

چکیده

مقدمه و هدف: هدف از پژوهش حاضر، تأثیر ادراک زیست محیطی بر توسعه پایدار در ورزش بود. **روش شناسی:** پژوهش حاضر توصیفی - پیمایشی و به روش میدانی انجام شده است. به منظور جمع‌آوری داده‌ها، از پرسشنامه محقق‌ساخته دارای ۴۰ سؤال استفاده شد. روایی صوری و محتوایی پرسشنامه با نظرخواهی از اساتید مرتبط با موضوع پژوهش مورد تأیید قرار گرفت و پایایی آن نیز با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۳ گزارش شد. جامعه آماری تحقیق را مدیران و برگزارکنندگان رویدادهای ورزشی در ده استان کشور تشکیل می‌دادند. با توجه به وسعت، تعداد و نیز، دشواری دسترسی؛ از روش نمونه‌گیری دردسترس برای جمع‌آوری نمونه‌ها استفاده شد که درنهایت ۲۵۴ پرسشنامه عودت گردید. تحلیل داده‌های پژوهش با استفاده از نرم افزارهای SPSS-19 انجام گرفت

نتایج: نتایج نشان داد بین سطح ادراک از تأثیرات زیست‌محیطی با رفتار واقعی مصرف‌کننده در رویدادهای ورزشی ضریب همبستگی ۰/۳۴ وجود دارد که این همبستگی در سطح $P < 0/001$ معنادار است، این نتایج بیانگر رابطه بین سطح ادراک از تأثیرات زیست‌محیطی با رفتار واقعی مصرف‌کننده در رویدادهای ورزشی است.

نتیجه گیری: بنابراین به منظور افزایش درک اثرات زیست‌محیطی، که بر رفتارهای مسئولانه زیست-محیطی اثرگذار است؛ باید درک مردم درباره محیط‌زیست افزایش یابد. با توجه به اهمیت نقش رسانه در دنیای امروز می‌تواند اقداماتی در این زمینه صورت پذیرد.

کلید واژگان

ادراک

محیط زیست

رفتار

ورزش

مقدمه

متفاوت در علم است که شامل مجموعه‌ای از عوامل زیستی و محیطی در قالب محیط‌زیست و غیرزیستی (فیزیکی، شیمیایی) است که بر زندگی یک فرد یا گونه تأثیر می‌گذارد و از آن تأثیر می‌پذیرد. امروزه این تعریف غالباً به انسان و فعالیت‌های او مرتبط می‌شود و می‌توان محیط‌زیست را مجموعه‌ای از عوامل طبیعی

محیط‌زیست به همه محیط‌هایی که در آن‌ها زندگی جریان دارد گفته می‌شود. مجموعه‌ای از عوامل فیزیکی خارجی و موجودات زنده که با هم در کنش هستند محیط‌زیست را تشکیل می‌دهند و بر رشد و نمو و رفتار موجودات تأثیر می‌گذارند (اسدی و همکاران، ۱۳۹۲). محیط‌زیست عبارت ترکیبی از دانش‌های

کره زمین، همچون هوا، آب، اتمسفر، صخره، گیاهان و غیره، که انسان را احاطه می‌کنند خلاصه کرد (صادق صالحی ۱۳۸۸).

تغییرات پیش رو در تاریخ بشری بی‌سابقه است، ایجاد آینده-ای که از نظر زیست‌محیطی پایدار باشد، مستلزم بازسازی اقتصاد جهانی، دگرگونی عمده در رفتار تولیدمثل بشر و تحول اساسی در ارزشها و روشهای زندگی است. البته وضعیت کنونی بسیاری از کشورها، بیانگر چنین تغییراتی در ارزشها و نحوه نگرش مردم نسبت به مقوله محیط‌زیست است. وضعیت کنونی بسیاری از کشورها به علت رشد بی‌سابقه جهانی شدن، بیانگر تغییرات زیادی نسبت به مقوله محیط‌زیست است. فرایندی که از طریق آن، روابط متقابل فزایندهای بین کشورها، مردم و قلمروها محقق می‌شود. این روابط متقابل حاصل از جهانی شدن، در حوزه‌های متفاوتی از زندگی خصوصاً اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و علمی مشهود است (توکل، ۱۳۹۰). بر حسب این تغییرات، توجه به مخاطرات زیست‌محیطی در سالهای اخیر در آثار اندیشمندان زیادی مورد توجه قرار گرفته است. صالحی (۲۰۰۹) به نقل از لین‌وایت بیان می‌کند که از ابتدای قرن بیستم، موضوعات، مسائل و چالش‌های زیست‌محیطی، در مرکز زندگی روزانه بشر قرار گرفته است. به گونه‌ای که در میانه سال‌های ۱۹۲۰، پیامدهای نگران‌کننده آلودگی‌های زیست‌محیطی، همه‌روزه توجه بیشتری را به خود جلب می‌کرد (لوری، کمپ، ۱۳۸۶).

مانند هر فعالیت انسانی دیگر، ورزش در یک محیط فیزیکی برگزار می‌شود و بر آن تأثیر می‌گذارد. سیستم‌های مدیریت زیست‌محیطی می‌توانند به دامنه وسیعی از سازمان‌ها از جمله همه بخش‌های صنعت از سازمان‌های کوچک تا بزرگ و با اثر زیاد تا کم ارتباط داشته باشند. در ابتدا استفاده از سیستم‌های مدیریت محیطی بر سازمان‌های صنعتی با آثار زیاد و گسترده تمرکز داشت؛ اما اخیراً به نظر می‌رسد که کاربردهای آن در حال توزیع در دیگر حیطه‌ها از جمله مؤسسات با اندازه کوچک و متوسط و مؤسسات آموزش عالی (ساوولی و همکاران، ۲۰۰۷) می‌باشد. استفاده از سیستم‌های مدیریت محیطی در صنعت ورزش در حال حاضر حداقلی است (چرنوشنکو، ۲۰۰۶). اجرای ورزش شامل فعالیت‌هایی در سطوح مختلف می‌شود. این فعالیت‌ها از انسان‌هایی که گاهاً در فعالیت‌های ورزشی و تربیت بدنی مشارکت می‌کنند تا ورزشکاران نخبه، از باشگاه‌های کوچک تا فدراسیون‌های بین‌المللی، از رقابت‌های محلی تا رویدادهای

عظیم مانند بازی‌های المپیک را شامل می‌شود. اجرای ورزش به درجات مختلف تقسیم می‌شود؛ یک سازمان ساختارمند، تسهیلات و تجهیزات ورزشی، حامیان و پشتیبانی، رسانه‌ها و ورزشکاران یعنی افرادی که ورزش را به طور جدی دنبال می‌کنند. به طور بالقوه ورزش می‌تواند آثار متنوعی روی اکوسیستم‌ها ایجاد کند، از یک انعکاس گرفته تا آسیبی بزرگ. مقیاس و شدت اثر به طور عمده به نوع ورزش و اندازه رویداد بستگی دارد. در حال حاضر داده‌های اندکی در مورد استفاده از سیستم‌های مدیریت محیطی در ورزش وجود دارد، با این حال، بر اساس شواهد محدود در دسترس به نظر می‌رسد که استفاده از آن‌ها حداقلی است. تنها تعداد کمی از رویدادهای ورزشی دارای گواهینامه ایزو ۱۴۰۰۱ هستند که عبارت‌اند از بازی‌های المپیک زمستانی تورین ۲۰۰۶ و بازی‌های المپیک پکن ۲۰۰۸. تعدادی از تسهیلات ورزشی نیز با گواهینامه شناسایی شده‌اند که عبارتند از چهار پیست اسکی و هشت زمین گلف. هیچ مدرکی مبنی بر استفاده از استاندارد BS ۸۵۵۵ در صنعت ورزش یافت نشده است. استفاده از طرح‌واره ارزیابی و مدیریت بوم‌شناختی (EMAS) در ورزش همانند استاندارد ایزو ۱۴۰۰۱ محدود است. تنها بیست مورد از استفاده آن شناسایی شده‌اند که عبارت‌اند از پیست دوچرخه‌سواری نوربورگرینگ در آلمان، بازی‌های المپیک زمستانی تورین ۲۰۰۶، استادیوم‌های آلیانز آرنا و فرانکن در آلمان (این اماکن در جام جهانی ۲۰۰۶ استفاده شدند) و تعدادی از سازمان‌های ورزشی دریایی (اتحادیه اروپا، ۲۰۰۷). متأسفانه در ایران هیچ نمونه‌ای از استفاده از گواهینامه‌ها و استانداردها برای رویدادهای ورزشی مشاهده نشده است. توجه عمومی و پژوهش‌های قبلی بر رویدادهای ورزشی در مقیاس بزرگ تمرکز داشته‌اند و توجه کمتری به رویدادهای محلی در مقیاس‌های کوچکتر شده است. رویدادهای بزرگتر تمایل به تولید آثار قابل مشاهده‌تری، در حالی که رویدادهای کوچک که اغلب با تواتر بیشتری انجام می‌شوند و افراد بیشتری را طی زمان درگیر می‌کنند ممکن است آثار محیطی منفی داشته باشند.

در سال‌های اخیر کسب و کارها به ویژه در بخش صنعتی شروع به درک این موضوع کرده‌اند که مسائل محیطی را باید در نظر بگیرند. فشار برای توجه به آثار محیطی زیان‌بار از سوی گروه‌های حامی محیط‌زیست افزایش یافته است. یکی از راه‌های در نظر گرفتن مسائل محیطی در مدیریت رویدادها استفاده از

مانند هر فعالیت انسانی دیگر، ورزش در یک محیط فیزیکی برگزار می‌شود و بر آن تأثیر می‌گذارد. سیستم‌های مدیریت زیست‌محیطی می‌توانند به دامنه وسیعی از سازمان‌ها از جمله همه بخش‌های صنعت از سازمان‌های کوچک تا بزرگ و با اثر زیاد تا کم ارتباط داشته باشند. در ابتدا استفاده از سیستم‌های مدیریت محیطی بر سازمان‌های صنعتی با آثار زیاد و گسترده تمرکز داشت؛ اما اخیراً به نظر می‌رسد که کاربردهای آن در حال توزیع در دیگر حیطه‌ها از جمله مؤسسات با اندازه کوچک و متوسط و مؤسسات آموزش عالی (ساوولی و همکاران، ۲۰۰۷) می‌باشد. استفاده از سیستم‌های مدیریت محیطی در صنعت ورزش در حال حاضر حداقلی است (چرنوشنکو، ۲۰۰۶). اجرای ورزش شامل فعالیت‌هایی در سطوح مختلف می‌شود. این فعالیت‌ها از انسان‌هایی که گاهاً در فعالیت‌های ورزشی و تربیت بدنی مشارکت می‌کنند تا ورزشکاران نخبه، از باشگاه‌های کوچک تا فدراسیون‌های بین‌المللی، از رقابت‌های محلی تا رویدادهای

بیانده‌اند. در همین زمان، نگرش و شیوه برخورد نسبت به محیط‌زیست در حال دگرگونی بود و بسیاری از گروه‌های زیست-محیطی تلاش سختی را برای بالا بردن دانش و آگاهی عمومی آغاز کرده بودند (بوداک ۲۰۰۵). کایزر و همکارانش در سال ۱۹۹۹ در کار مشترکی که در سوئیس انجام دادند، ادراک و نگرش‌های زیست‌محیطی را به عنوان یک عامل پر قدرت پیش-بینی‌کننده رفتارهای زیست‌محیطی معرفی کردند. کلموس و آگیمن (۲۰۰۲) بر این اعتقادند که با وجود این که عوامل بسیاری که بین نگرش‌های زیست‌محیطی و رفتارهای محافظت از محیط‌زیست شکاف ایجاد می‌کنند، ارزشها و نگرشها، مشخصاً نقش مهمی را در تعیین رفتارهای زیست‌محیطی بازی می‌کنند. مک کلاف ۲۰۱۳، در تلاش برای درک و افزایش مشارکت تماشاگران در بازیافت در رویدادهای ورزشی بزرگ نشان داد که بازیافت در یک رویداد ورزشی بزرگ دارای تفاوت‌هایی با سایر محیطها (برای مثال بازیافت در محیط خانه و محل کار) است که آنان را با هم متمایز می‌سازد.

ورزش و محیط‌زیست با یکدیگر ارتباط نزدیکی دارند به طوری که آلودگی‌های محیط بر سلامت و کارایی افراد در زمان آموزش تأثیر دارد و سلامت ورزشکاران را به مخاطره می‌اندازد. همچنین ماهیت برخی رشته‌های ورزشی به گونه‌ای است که رد پای زیادی از خود در محیط‌زیست به جا می‌گذارند. این آثار زیست‌محیطی در تحقیقات خارج از کشور (از جمله بونو و همکاران، ۲۰۱۰؛ کالینز و همکاران، ۲۰۰۷) به طور گسترده بررسی شده است. در تحقیقات صورت گرفته در داخل کشور، بیشتر به ماهیت و وضعیت ورزشگاهها و اماکن ورزشی کشور پرداخته شده و توجهی به اثرات ورزش و اماکن مربوط به آن بر محیط اطراف خود نشده است. با توجه به اهمیت اثرات زیست-محیطی رویدادهای ورزشی و نبود تحقیقات علمی کافی در این زمینه در داخل کشور، لزوم انجام تحقیق بیشتر در مورد آثار زیست‌محیطی ورزش مشخص و بارز است (پاداش و همکاران، ۱۳۹۰).

روش شناسی

پژوهش حاضر از نوع تحقیقات توصیفی-پیمایشی است و به صورت میدانی انجام گرفته است. به دلیل فقدان ابزار دقیق و معتبر به منظور اندازه‌گیری متغیرهای مورد بررسی در پژوهش حاضر، از طریق مطالعه مبانی نظری پژوهش و نیز،

سیستم مدیریت محیطی است. سیستم‌های مدیریت محیطی همچنین در دیگر حیطه‌های کسب و کار مانند صنایع خدماتی از جمله هتل‌ها تحت لیسانس ایزو ۱۴۰۰۱ توسعه یافته‌اند. با به-کارگیری سیستم‌های مدیریت محیطی مانند ایزو ۱۴۰۰۱ و EMAS اعتقاد می‌رود که توجه به محیط‌زیست هم‌زمان با صرفه‌جویی اقتصادی، افزایش کارآمدی، حفظ منابع، به حداقل رساندن خطرات، بهبود سلامتی و ایمنی امکان‌پذیر خواهد بود. علی‌رغم صحت این موارد، هنوز توجه کردن کسب و کارهای در اندازه کوچک و شرکت‌های با کمتر از ۲۵۰ کارمند برای استفاده از سیستم‌های مدیریت محیطی دشوار است. زیرا آنها احساس می‌کنند که این کار منجر به افزایش کاغذ بازی و هزینه‌های شرکت می‌شود. این امر در صنایع بین رشته‌ای مانند ورزش دشوارتر نیز می‌شود. صنعت ورزش از جنبه‌های گوناگون با کسب و کارهای اندازه کوچک شباهت دارد از جمله اینکه موانع مشابهی در به‌کارگیری سیستم مدیریت محیطی دارند. این موانع عبارتند از عدم درک ارتباط آثار محیطی با ورزش، کمبود دانش، کمبود منابع انسانی، مالی و زمانی، ترس از کاغذ بازی به ویژه در کوتاه مدت. بر خلاف این موانع سیستم‌های بسیاری جهت کمک به کسب و کارهای اندازه کوچک توسعه یافته‌اند تا عملکرد محیطی خود را بهبود دهند. در بسیاری از زمینه‌ها مقامات و سازمان‌های محلی به بررسی کسب و کارها با هزینه‌های کم کمک می‌کنند. اگر حمایت مشابهی در ورزش انجام شود امید می‌رود که ملاحظات محیطی در برگزاری همه رویدادهای ورزشی لحاظ شود.

در همین راستا، کادوورث، نیز اذعان می‌کند که امروزه نسبت به هر زمان دیگری، جوامع انسانی، تأثیر به‌سزایی بر محیط‌زیست دارند (صالحی ۲۰۰۹). این تغییرات بدون شک با تغییر در ادراک افراد از پیرامون همراه بوده است. نتایج تحقیقات بسیاری در روانشناسی و جامعه‌شناسی نشان داده است که نوع برداشت و درک افراد بر روی رفتار آنها تأثیرگذار است. در رابطه با اهمیت ادراک زیست‌محیطی، بوداک معتقد است، طی 91 سال اخیر، شرایط به‌گونه‌ای پیش رفت که به واسطه درک پیامدهای بلندمدت موضوعات زیست‌محیطی در زندگی انسانها، اهمیت بحث در این مورد رو به فزونی گذاشت. اما در سال‌های ۱۹۴۰ و ۱۹۵۰ این هزینه‌های بالای اجتماعی و اقتصادی مورد توجه قرار گرفت و مقامات را برانگیخت تا چاره‌ای برای آن

دشواری دسترسی به نمونه‌ها؛ از روش نمونه‌گیری در دسترس برای جمع‌آوری نمونه‌ها استفاده شد که در نهایت ۲۵۴ پرسشنامه عودت گردید. برای توصیف و بررسی داده‌های پژوهش از آمار توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین و انحراف استاندارد) و آمار استنباطی بهره گرفته شد. با توجه به هدف پژوهش، محاسبات آماری توسط نرم‌افزارهای SPSS (نسخه ۱۹) انجام گرفت.

نتایج

همان‌گونه که در جدول ۱ آورده شده، از میان پرسشنامه‌های عودت شده، ۲۵۴ پرسشنامه پذیرفته شد که مربوط به ۱۸۲ آزمودنی مرد و ۷۲ آزمودنی زن بودند.

جدول ۱. نتایج توصیفی تحقیق

ویژگی‌های جمعیت شناختی	مقیاس	فراوانی	درصد
جنسیت	زن	۷۲	۲۸/۳
	مرد	۱۸۲	۷۱/۷
وضعیت تأهل	مجرد	۱۰۰	۳۹/۴
	متأهل	۱۵۴	۶۰/۶
سطح تحصیلات	دیپلم و فوق دیپلم	۵۹	۲۳/۲
	کارشناسی	۱۱۷	۴۶/۱
	کارشناسی ارشد	۵۹	۲۳/۲
	دکتری	۱۸	۷/۱

همان‌گونه که در جدول فوق دیده می‌شود، بیشترین درصد پاسخ‌دهندگان تحصیلات لیسانس با ۴۶/۱ درصد و کمترین تحصیلات دکتری با ۷/۱ درصد می‌باشند.

جدول ۲. میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای مورد بررسی در پژوهش

متغیر	کمینه	بیشینه	میانگین	انحراف استاندارد
سطح ادراک از تأثیرات زیست‌محیطی	۲۲	۷۵	۵۲/۱۳	۹/۸۶
رفتار واقعی	۱۲	۱۸	۱۶/۳۹	۱/۶۰

درخصوص تعیین رابطه بین سطح ادراک از تأثیرات زیست‌محیطی با رفتار واقعی مصرف‌کننده در رویدادهای ورزشی از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد که نتایج تحلیل آماری در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳. نتایج آزمون ضریب همبستگی پیرسون برای بررسی رابطه بین سطح ادراک از تأثیرات زیست‌محیطی با رفتار واقعی

مصرف‌کننده

متغیر پیش‌بین	ضریب همبستگی با رفتار واقعی	سطح معناداری
سطح ادراک از تأثیرات زیست‌محیطی	۰/۳۴	۰/۰۰۱

می‌توان گفت که هر چه سطح ادراک از تأثیرات زیست‌محیطی بیشتر باشد، رفتار واقعی مصرف‌کننده در رویدادهای ورزشی نیز بهتر است و بر عکس هر چه سطح ادراک از تأثیرات زیست‌محیطی کمتر باشد، رفتار واقعی مصرف‌کننده در رویدادهای ورزشی نیز بدتر است. این نتایج با پژوهش‌های طالب پور و همکاران (۱۳۹۰) که پژوهشی به منظور بررسی وضعیت زیست‌محیطی فضاهای ورزشی و رابطه این ویژگی‌ها با میزان مشارکت در فعالیت بدنی شهروندان تهرانی انجام دادند. محققان بر اساس یافته‌ها اظهار داشتند که یک محیط ناسالم علاوه بر آنکه به ورزشکار آسیب می‌رساند، بلکه مانعی بر سر راه انگیزه‌های فردی برای اولویت بخشیدن به انجام تمرینات ورزشی است. اگر محل انجام ورزش نامناسب باشد، بر انجام تمرین‌های ورزشی در فضای باز، اثر نامطلوب می‌گذارد. مردم یک جامعه می‌توانند از طریق شرکت در فعالیتهای تفریحی سالم و به‌خصوص ورزش‌های تفریحی اوقات فراغت نقش بسیار مهمی در حفظ محیط‌زیست و توسعه پایدار آن جامعه ایفا نمایند و پژوهش‌مالن و همکاران (۲۰۱۱) که با استفاده از روش تحقیق موردی چندگانه عملکرد زیست‌محیطی یک رویداد ورزشی چند رشته‌ای بین‌المللی را ارزیابی کردند. داده‌های پیمایش و مصاحبه از ۱۵ مدیر و مجری برگزاری رویداد که داوطلب بودند کسب شد. یافته‌ها حاکی از این بود که مدیریت رویداد تلاش زیادی کرد تا یک جنبش زیست-محیطی در بازی‌ها ایجاد کند اما در نهایت به سطحی ضعیف تا متوسط از عملکرد زیست‌محیطی دست یافت. همچنین، موانع ساختاری، سیستماتیک و فرهنگی از به‌کارگیری برنامه‌های مدیریت زیست‌محیطی ممانعت به عمل آوردند. لذا موفقیت عملکرد زیست-محیطی در رویداد ورزشی به درک مدیران از واقعیت‌های عملیاتی و قابلیت‌های راهبردی برای تحقق این هدف وابسته است و هم‌چنین مک کلاف ۲۰۱۳، در تلاش برای درک و افزایش مشارکت تماشاگران در بازیافت در رویدادهای ورزشی بزرگ نشان داد که بازیافت در یک رویداد ورزشی بزرگ دارای تفاوت‌هایی با سایر محیط‌ها (برای مثال بازیافت در محیط خانه و محل کار) است که آنان را با هم متمایز می‌سازد، همسو بود.

به منظور افزایش درک اثرات زیست‌محیطی، که یکی از عوامل اثرگذار بر رفتارهای مسئولانه زیست‌محیطی است؛ باید درک مردم درباره محیط‌زیست افزایش یابد. با توجه به اهمیت نقش رسانه در دنیای امروز می‌تواند اقداماتی در این زمینه صورت پذیرد. به عنوان مثال صاحبان رویداد می‌توانند با پخش فیلم‌های کوتاه طی برگزاری

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که بین سطح ادراک از تأثیرات زیست‌محیطی با رفتار واقعی مصرف‌کننده در رویدادهای ورزشی ضریب همبستگی ۰/۳۴ وجود دارد که این همبستگی در سطح $P < 0/001$ معنادار است، پس می‌توان گفت که بین سطح ادراک از تأثیرات زیست‌محیطی با رفتار واقعی مصرف‌کننده در رویدادهای ورزشی رابطه وجود دارد.

بحث

هر فردی که به ورزش می‌پردازد تأثیری بر محیط گذاشته می‌شود. این آثار می‌تواند مثبت یا منفی باشد، از نظر گستره و اندازه متفاوت باشد و در یکی از دو شکل مستقیم یا غیرمستقیم باشد. رایج‌ترین اشکالی که ورزش بر محیط تأثیر می‌گذارد عبارتند از: تخریب محیط زیست، مصرف منابع تجدیدپذیر و تجدیدنپذیر، ایجاد آلودگی (هوا، آب، خاک، صوتی، تشعشع)، فرسودگی خاک و تولید زباله (چرنوشنکو، ۲۰۰۶). در تحقیق حاضر قصد داریم تا با بررسی نگرش مدیران برگزاری رویدادهای ورزشی نسبت به محیط زیست، روش‌های کنترل آثار منفی برگزاری این رویدادها بر محیط زیست را شناسایی کنیم. در این راستا، برخورداری از یک سیستم مدیریت زیست محیطی ضروری است تا این آثار مخرب کنترل شوند.

شناخت نوع نگرش مدیران رویدادهای ورزشی کمک می‌کند تا با اعتقادات، ارزش‌ها و برنامه‌های آنها برای مدیریت مؤثر زیست-محیطی آشنا شویم تا نقاط قوت و ضعف آنها را شناسایی کنیم. همچنین، تاکنون اقدامات خاصی شناسایی شده‌اند که انتظار می‌رود مدیران رویدادهای ورزشی برای حفظ محیط‌زیست انجام دهند. لذا در صورت عدم تحقق این توقعات باید به دنبال دلایل این نقصان از نظر مدیران بود تا راه‌حلی برای آینده ارائه داد. این امر تاکنون به ندرت در تحقیقات گذشته مورد توجه قرار گرفته است و نیاز به شواهد بیشتری برای ارائه پیشنهادها کاربردی وجود دارد. این پژوهش قصد دارد تا اعتقادات، برنامه‌ها و ارزش‌های مدیران برگزارکننده رویدادهای ورزشی را از لحاظ مسائل زیست محیطی مورد بررسی قرار دهد.

نتیجه‌گیری

بین سطح ادراک از تأثیرات زیست‌محیطی با رفتار واقعی مصرف‌کننده در رویدادهای ورزشی رابطه وجود دارد. نتایج پژوهش نشان داد که بین سطح ادراک از تأثیرات زیست‌محیطی با رفتار واقعی مصرف‌کننده در رویدادهای ورزشی رابطه مثبت وجود دارد. پس

8. Laurie, David & Camp, David, (2007). Green Citizenship: Democracy and Green Justice. Translator Mahmoud Roughani, Tehran: Akhtaran Publishing.
9. Mallen, C., Stevens, J., & Adams, L. J. (2011). A content analysis of environmental sustainability research in a sport-related journal sample. *Journal of Sport Management*, 25(3), 240-256.
10. McCullough, B. P. (2013). Identifying the influences on sport spectator recycling behaviours using the theory of planned behaviour. *International Journal of Sport Management and Marketing*, 14, 146-168.
11. Padash, D. Padash, A. Nadarian, M and Sultan Hosseini, M (2011). Environmental Impacts of Sporting Places on Urban Environment. *Environment and Development*. Year 2. Number 3. Spring and Summer 2011. Pages 36-31.
12. Sadegh Salehi, Study of Environmental Views and Behaviors in Iran, 2009.
13. Salehi, S. (2009), "New Environmental Paradigm and Environmental Behavior", *Journal of Environmental Education*, Under Consideration.
14. Savely S, Carson A, Delclos G. 2007. An environmental management system implementation model for U.S. colleges and universities. *Journal of Cleaner Production* 15: 660 - 670.
15. Talebpour, M. Tegari, F. Jabari Noghabi, H. Tayyebi, M. (2011). Investigating the Relationship between the Environmental Status of Sports Areas and the Involvement in Physical Activity. National Conference on Sport Tourism Management and Development, Shahrood Azad University.
16. Tavakol, Mohammad (2011), *Sociology of Technology*, Tehran: Sociologists Publishing. Tehran Publications, Fourth Edition.

رویداد که می‌تواند تأثیر مثبتی بر ادراک و رفتار مخاطبان داشته باشد و همچنین باعث رفتارهای دسته‌جمعی گردد، در این زمینه تلاش نمایند.

منابع

1. Asadi, h. Shaabani Moghaddam, K. Esfahani, n. (2013). *Sports Facilities Management*, University of Bono Roberto a, Raffaella. Degan a, Marco Pazzi b, Valeria Romanazzi a, Renato Rovere. (2010).
2. Benzene and formaldehyde in air of two winter Olympic venues of "Torino 2006". journal homepage: www.elsevier.com/locate/envint.
3. Budak, D. (2005). "Behavior & Attitude of Student toward Environmental Issues at Faculty of Agricultural, Turkey". *Journal of Applied Sciences*. pp1224-1227.
4. Chernushenko D. 2006. Sustainable Sports Management: Running an environmentally, socially and economically responsible organisation: UNEP.
5. European Commission. 2007. EMAS and Eco-label - greening sports events. Available: http://ec.europa.eu/environment/green_events/index_en.htm.
6. Kaiser, F.G., Wolfing, S., & Fuhrer, U. (1999). "Environmental Attitude and Ecological Behavior", *Journal of Psychology*: 19, 1-19.
7. Kollmuss, A., Agyeman, J. (2002). "Mind the Gap: Why People Act Environmentally and What are the Barriers to Pro-environmental Behavior"? *Journal of Environmental Education Research*, Vol.8. No.3. pp450-471.

ارجاع: نظری لیلا، شعبانی مقدم کیوان، تأثیر ادراک زیست محیطی بر توسعه پایدار در ورزش، مجله علوم حرکتی و رفتاری، دوره ۳، شماره ۱، بهار ۱۳۹۹، صفحات ۶۷-۶۱.

Original Research

Impact of Environmental Perception on Sustainable Development in Sport

Leila Nazari^{1*}, Keivan Shabani Moghaddam²

1. Master of Science (MSc), Sport Management Department, College of Sport Sciences, Razi University, Kermanshah, Iran

2. Assistant Professor, Sport Management Department, College of Sport Sciences, Razi University, Kermanshah, Iran

ARTICLE INFO

Received: 2020/02/11

Revised: 2020/03/01

Accepted: 2020/03/30

Keyword:

Perception
Environment
Behavior
Sport

ABSTRACT

Introduction & Purpose: The purpose of this study was to investigate the impact of environmental perception on sustainable development in sport.

Methodology: The present study is a descriptive-survey and field study. In order to collect data, a researcher-made questionnaire with 40 questions was used. The face and content validity of the questionnaire was confirmed by a survey of professors related to the research subject and its reliability was reported using Cronbach's alpha of 0.83. The statistical population of the study consisted of managers and organizers of sport events in ten provinces of the country. Due to the size, number, and difficulty of access, the available sampling method was used to collect the samples and finally 254 questionnaires were returned. Data analysis was performed using SPSS-19 software.

Results: The results showed that there is a correlation coefficient of 0.34 between environmental perception level and actual consumer behavior in sport events, which is significant at $P < 0.001$ level. -An environment with real consumer behavior at sporting events.

Conclusion: Therefore, in order to increase understanding of environmental impacts, which affect responsible environmental behavior, people's understanding of the environment must be increased. Given the importance of the role of the media in today's world, action can be taken in this regard.

* **Corresponding Author:** Leila Nazari, Master of Science (MSc), Sport Management Department, College of Sport Sciences, Razi University, Kermanshah, Iran

Email: Leila.Nazari@gmail.com